

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 404/2014-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval prijatý návrh L. H., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Štefanom Neszmérym, LL.M., Námestie priateľstva 2166/11, Dunajská Streda, vo veci preskúmania rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Diakovce zo 14. januára 2014 o uložení pokuty starostovi obce a povinnosti vzdať sa funkcie konateľa spoločnosti podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce Diakovce zo 14. januára 2014 o uložení pokuty starostovi obce a povinnosti vzdať sa funkcie konateľa spoločnosti podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 404/2014-10 z 23. júla 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie návrh L. H. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým navrhoval preskúmať rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Diakovce (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) zo 14. januára 2014 prijaté podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“ alebo „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“), ktorým mu bola ako verejnému funkcionárovi uložená pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára a povinnosť bezodkladne zanechať funkciu podľa čl. 9 ods. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Sankcia mu tak bola uložená za nesplnenie povinnosti podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., pretože v lehote 30 dní odo dňa ustanovenia do verejnej funkcie nevykonal zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k ukončeniu funkcie štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Z návrhu okrem iného vyplýva, že «Napadnuté rozhodnutie trpí jednak hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi vadami, nemá oporu v zákone ani v ústave Slovenskej republiky, je nepreskúmateľné a nevykonateľné.

Vydané rozhodnutie nie je zaevidované a nemá číslo konania pod ktorým bolo vedené.

V rozhodnutí je uvedené moje meno v nesprávnom gramatickom tvare, nakoľko moje priezvisko je H. a nie H. ako je to uvedené v napadnutom rozhodnutí. Vydané rozhodnutie nie je podpísané poslancami obecného zastupiteľstva a je k nemu len priložená rukou písaná prezenčná listina, ktorá nepreukazuje podpis poslanca obecného zastupiteľstva.

...

Výrok rozhodnutia (o čom a ako rozhodol) tvorí jeho jadro, a preto musí byť zásadne presný a konkrétny. Musí teda presne určovať práva a povinnosti účastníkov konania (v danom prípade stanovenú povinnosť pre navrhovateľa).

Rozhodnutie obsahuje výrok o udelení pokuty v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára. Uvedený výrok nie je v súlade s čl. 9 ods.6 zákona 357 /2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. ...

Napriek dikcii čl. 9 ods. 10 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu „pokuta sa ukladá v sume...“ v samotnom rozhodnutí mi nebola pokuta uložená v konkrétnej sume, ale iba tak, že obecné zastupiteľstvo ukladá pokutu „v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára...“. ...

Namietané rozhodnutie obecného zastupiteľstva neobsahovalo konkrétnu výšku pokuty, ktorá mi bola uložená, takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné a ústavný súd ho musí zrušiť už len na základe tohto dôvodu (I. ÚS 356/08).

V namietané rozhodnutie obsahuje výrok o vzdaní sa funkcie konateľ'a alebo verejného funkcionára do 30 dní. Uvedený výrok nie je v súlade s čl. 9 ods. 7 a s čl. 11 ods. 1 zákona 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Súčasťou rozhodnutia má byť povinnosť zanechať takúto funkciu a nie vzdanie sa funkcie. Takto uvedený výrok je nevykonateľný, nakoľko v rozhodnutí nie je uvedené odkedy sa počíta stanovená lehota 30 dní na splnenie uloženej povinnosti.

...

Dňa 07.01.2014 bolo pozvánkou zvolané obecné zastupiteľstvo na deň 14.01.2014, kde v bode rôzne malo byť opäť prejednané prijatie rozhodnutia o mojom potrestaní. Dňa 14.01.2014 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva, kde som ako starosta obce prerušil konanie obecného zastupiteľstva v bode o prijatí rozhodnutia o mojom potrestaní s tým, že som znova zvolal obecné zastupiteľstvo na deň 16.01.2014...

V uvedení deň po začatí rokovania obecného zastupiteľstva mi bolo doručené hore napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva zo dňa 14.01.2014. Podľa prítomných poslancov v uvedený deň teda 14.01.2014 potom ako bolo prerušené konanie obecného zastupiteľstva, zvolala skupina poslancov podľa predloženej prezenčnej listiny zasadnutie obecného zastupiteľstva a prijala napádané rozhodnutie.

Domnievam sa, že nebol dodržaný procesný postup prijatia takéhoto rozhodnutia ako aj boli porušené práva poslancov, ktorý sa nezúčastnili zasadnutia obecného zastupiteľstva, ktoré bolo zvolané nezákonným spôsobom...».

Na tomto základe sa navrhovateľ domáha, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

Z obsahu k návrhu priloženého napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva vyplýva, že *„Starosta obce L. H... tým, že ako verejný funkcionár v súlade s ustanovením článku 5 ods. 7 zákona č. 357 /2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, do 30 dní odo dňa ustanovenia do verejnej funkcie nevykonal právny úkon smerujúci k skončeniu funkcie štatutára... porušil článok 5 ods. 2 zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, z toho dôvodu Obecné zastupiteľstvo v Diakovciach... podľa článku 9 ods. 10 písm. d) zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov ukladá starostovi obce, L. H. pokutu v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára a vzdať sa funkcie konateľ a alebo verejného funkcionára do 30 dní.“.*

Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva bolo zdôvodnené tým, že *„Okresná prokuratúra v Nových Zámkoch zo dňa 21.11.2013 listom zn. Pd 267/13-3 oznámila Obecnému zastupiteľstvu v Diakovciach postúpenie podnetu vo veci dodržiavania ústavného zákona číslo 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, starostom obce L. H., podaného poslancami Obecného zastupiteľstva v Diakovciach. ... V rámci konania zahájeného na základe podnetu jedno značne bolo dokázané, že starosta obce L. H., tým že až doposiaľ je štatutárnym zástupcom, konateľom spoločnosti GOLD PROJEKT s.r.o. so sídlom Galanta, Hodská 347/7, konal v rozpore s ustanovením článku 5 ods. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení*

neskorších predpisov, preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 404/2014-10 z 23. júla 2014 ho prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí návrhu na ďalšie konanie si ústavný súd vyžiadal vyjadrenie obecného zastupiteľstva k návrhu, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 23. septembra 2014. Vo vyjadrení sa okrem iného uvádza, že *„Uvedenie mena starostu obce L. H. v nesprávnom gramatickom tvare v rozhodnutí sa stalo nedopatrením, za čo sa ospravedľujeme starostovi obce. K námietke, že vydané rozhodnutie nie je zaevidované a nemá číslo konania pod ktorým bolo vedené uvádzame, že rozhodnutie dňa 16.01.2014 osobne prevzal L. H... podľa nášho názoru ako štatutárny orgán obce, mal zabezpečiť zaevidovanie rozhodnutia v poštovej knihe a zabezpečiť pridelenie čísla konania. K námietke, že rozhodnutie neobsahovalo konkrétnu výšku pokuty oznamujeme, že Obecné zastupiteľstvo v Diakovciach pri vydaní rozhodnutia postupovalo podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a v rozhodnutí citovalo znenie čl. 9 ods. 10 písm. d.) ústavného zákona v domnienke, že výrok v takejto podobe zodpovedá ustanoveniam zákona.“.*

Ústavný súd zaslal vyjadrenie obecného zastupiteľstva na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska právnomu zástupcovi navrhovateľa. Navrhovateľ sa podaním doručeným ústavnému súdu vyjadril k vyjadreniu obecného zastupiteľstva tak, že jeho argumenty odmieta a zároveň dodáva, že *„Rozhodnutie obecného zastupiteľstva nemôže byť postavené a vydané na akejsi domnienke. Rozhodnutie musí byť vydané v súlade so zákonom.“.*

II.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa tento ústavný zákon sa vzťahuje aj na funkcie starostov obcí.

Podľa čl. 3 ods. 1, 3 a 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2

ods. 1. Osobný záujem na účely tohto zákona je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech verejnému funkcionárovi alebo jemu blízkym osobám. Rozpor záujmov na účely tohto zákona je skutočnosť, keď verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie uprednostní osobný záujem pred verejným záujmom.

Podľa čl. 4 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom.

Podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze. Verejný funkcionár nesmie podnikáť; to sa nevzťahuje na výkon povolania, ktoré môže vykonávať len fyzická osoba za zákonom ustanovených podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 písm. b) a 5 písm. a) prvej vety ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie, aké zamestnanie vykonáva v pracovnom pomere, obdobnom pracovnom vzťahu alebo štátnozamestnaneckom pomere a akú podnikateľskú činnosť vykonáva popri výkone funkcie verejného funkcionára... Oznámenie podľa odseku 1 podáva starosta obce komisii obecného zastupiteľstva.

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1, začne konanie z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo...

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa rozhodnutím podľa odseku 6 vysloví, že verejný funkcionár vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s výkonom verejnej funkcie podľa Ústavy Slovenskej republiky, tohto ústavného zákona alebo zákonov, súčasťou rozhodnutia je aj povinnosť bezodkladne zanechať takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár poruší povinnosti podľa čl. 5.

Podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu rozhodnutie obsahuje osobné údaje verejného funkcionára v rozsahu titul, meno, priezvisko, adresa trvalého bydliska a funkcia.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na Ústavný súd Slovenskej republiky. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Citované ustanovenia čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladajú právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na preskúmanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva.

Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon o ústavnom súde v ustanoveniach § 73a a § 73b.

Podľa § 73a ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). O podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (odsek 1). O návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí (odsek 2). Ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší (odsek 3). Rozhodnutie ústavného súdu je konečné (odsek 4).

III.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia obecného zastupiteľstva napadnuté rozhodnutie spochybňuje tak po hmotnoprávnej, ako aj procesnoprávnej stránke. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie „nemá oporu v zákone ani v ústave Slovenskej republiky, je nepreskúmateľné a nevykonateľné“. Zároveň ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie „... nie je zaevidované a nemá číslo konania pod ktorým bolo vedené. V rozhodnutí je uvedené moje meno v nesprávnom gramatickom tvare... Vydané rozhodnutie nie je podpísané poslancami obecného zastupiteľstva a je k nemu len priložená rukou písaná prezenčná listina, ktorá nepreukazuje podpis poslanca obecného zastupiteľstva. ... Rozhodnutie obsahuje výrok o udelení pokuty v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára. Uvedený výrok nie je v súlade s čl. 9 ods.6 zákona 357 /2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných

funkcionárov. ... Súčasťou rozhodnutia má byť povinnosť zanechať takúto funkciu a nie vzdanie sa funkcie. Takto uvedený výrok je nevykonateľný, nakoľko v rozhodnutí nie je uvedené odkedy sa počíta stanovená lehota 30 dní na splnenie uloženej povinnosti.“.

Vo vzťahu k namietaným hmotnoprávnym a procesným nedostatkom napadnutého rozhodnutia sa navrhovateľ odvoláva na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 356/08 z 10. decembra 2008, ktorým bolo rozhodnuté tak, že ústavný súd predtým, ako pristúpi k posúdeniu, či sa dotknutý verejný funkcionár dopustil konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., musí prioritne posúdiť, či je preskúmateľné (čo sa týka formy) samotné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci (v danom prípade obecného zastupiteľstva).

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. 10 ods. 3 štvrtou vetou ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmanie rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva, je iba posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní; ak senát ústavného súdu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho zruší, a naopak, ak po jeho preskúmaní dospeje k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho potvrdí.

Navrhovateľ ako verejný funkcionár vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva vydanému v konaní podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v okolnostiach daného prípadu namieta celé rozhodnutie, tzn. tak procesnú stránku, ktorá predchádzala jeho vydaniu, ako aj naplnenie hmotnoprávných predpokladov na jeho vydanie. Osobitnú pozornosť je však na tomto mieste potrebné venovať predovšetkým zmätočnosti vydaného rozhodnutia, ktorá spočíva predovšetkým v nesprávnej interpretácii

a aplikácii už citovaných čl. 9 ods. 10 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, t. j. nedostatok formy rozhodnutia.

Ústavný súd na tomto mieste poukazuje na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť, a teda už uvedený nález sp. zn. I. ÚS 356/08 z 10. decembra 2008, v ktorom ústavný súd konštatoval, že «... pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, koncepciu a interpretáciu právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a pri riešení konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. V konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 1/07 už ústavný súd zdôraznil, že z jeho postavenia ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti [čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)] musí pri uplatňovaní svojej právomoci brať zreteľ aj na dodržiavanie procesných zásad zaručujúcich právo na spravodlivý proces garantované čl. 46 a nasl. ústavy...».

Vzhľadom na výhrady a námietky navrhovateľa obsiahnuté v návrhu, ústavný súd s prihliadnutím na zistené skutočnosti a svoju funkciu vyplývajúcu mu z čl. 124 ústavy dospel k názoru, že je daný dôvod na to, aby sa zaoberal a zahrnul do predmetu svojho skúmania v danej veci aj výhrady navrhovateľa smerujúce voči nedostatkom formy napadnutého rozhodnutia a procesnému postupu obecného zastupiteľstva v konaní v danej veci.

Možno teda uzavrieť, že ústavný súd v tomto konaní nemôže posúdiť, či sa navrhovateľ skutočne dopustil konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, bez toho, aby najskôr posúdil, či je preskúmateľné (čo sa týka formy) samotné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci (v danom prípade zastupiteľstva).

Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a ochrany práv. Preto nedostatky formy rozhodnutia alebo povrchnosť odôvodnenia je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu.

Vychádzajúc z výroku (o čom a ako rozhodol) napadnutého rozhodnutia, dospel ústavný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva zo 14. januára 2014 je nevykonateľné (čo sa týka jeho výroku). Napriek dikcii čl. 9 ods. 10 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu „*pokuta sa ukladá v sume...*“ v samotnom rozhodnutí pokuta uložená navrhovateľovi nebola určená v konkrétnej čiastke, ale iba tak, že „...*ukladá... pokutu v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára...*“. Výrok rozhodnutia (o čom a ako rozhodol) tvorí jeho jadro, a preto musí byť zásadne presný, konkrétny a vykonateľný. Musí teda presne určovať práva a povinnosti účastníkov konania (v danom prípade stanovenú povinnosť pre navrhovateľa).

Ak napadnuté rozhodnutie zastupiteľstva neobsahovalo konkrétnu výšku pokuty, ktorá bola uložená navrhovateľovi, bolo toto napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a nevykonateľné a ústavný súd ho musel zrušiť už len na základe tohto dôvodu.

K podobným záverom ústavný súd dospel aj vo vzťahu k uloženej povinnosti „...*vzdať sa funkcie konateľa...*“. Z pohľadu Obchodného zákonníka ako osobitného predpisu je vzdanie sa funkcie konateľa len jedným zo spôsobov, ako funkciu zanechať, pričom iným spôsobom je odvolanie konateľa orgánom, ktorý je na to oprávnený (v danom prípade valným zhromaždením). Napriek tomu, že oba spôsoby zanechania funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným vedú v konečnom dôsledku k naplneniu litery ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ústavný súd považuje uloženie povinnosti zanechať funkciu konateľa obchodnej spoločnosti konkrétnym spôsobom, t. j. vzdaním sa tejto funkcie, za nesúladné so znením čl. 9 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Isté pochybenie vidí ústavný súd aj tom, že obecné zastupiteľstvo v napadnutom rozhodnutí neuviedlo bez chýb „...*osobné údaje verejného funkcionára v rozsahu titul, meno, priezvisko, adresa trvalého bydliska a funkcia*“ tak, ako to je uvedené v čl. 9 ods. 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a to napriek tomu, že predmetné pochybenie má skôr charakter chyby v písaní.

Ústavou garantované základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy premietnuté pri ochrane práva do ustanoveného postupu vymedzeného podľa povahy vecí príslušným procesným poriadkom (a v okolnostiach daného prípadu upravených v čl. 9

ústavného zákona) je svojou povahou i významom základným predpokladom spravodlivého procesu. Preto zároveň predstavuje aj základnú podmienku zákonného a ústavne konformného rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že v danom konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov neboli vo vzťahu k navrhovateľovi dodržané princípy spravodlivého procesu tým, že obecné zastupiteľstvo neuviedlo konkrétnu výšku uloženej pokuty. Vzhľadom na to je potrebné napadnuté rozhodnutie považovať za rozporné s týmito ústavnými princípmi a ako také aj za arbitrárne.

Pretože ústavný súd je oprávnený iba potvrdiť alebo zrušiť rozhodnutie obecného zastupiteľstva, na základe už uvedeného zrušil toto napadnuté rozhodnutie, pričom zároveň platí, že toto rozhodnutie je konečné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2015